

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

NATTBILD. — FOTO. A. CARLSSON, TIDAN.

23:DJE ÅRG.

DEN 3 SEPTEMBER 1922.

N:O 49.

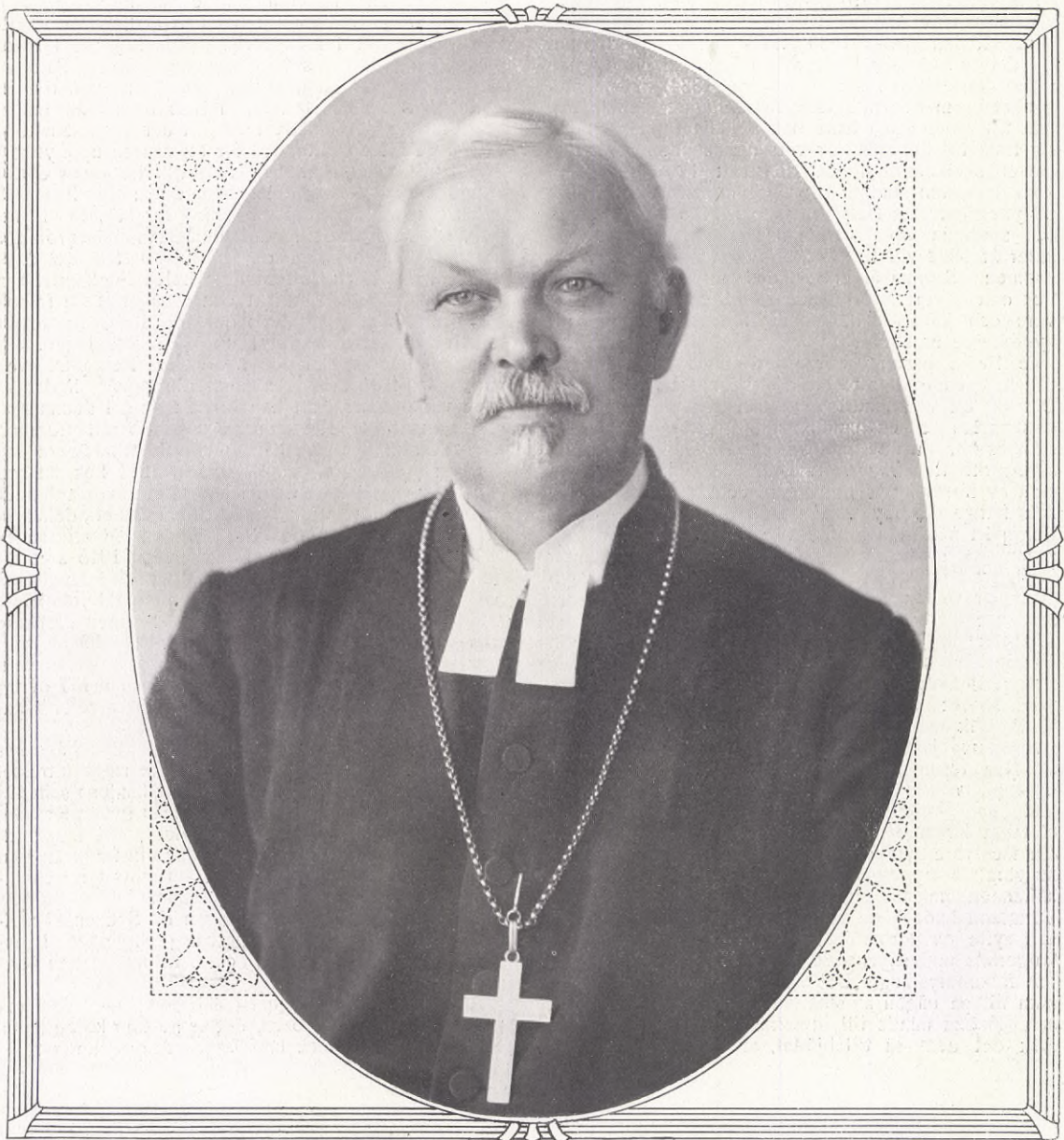

Foto. Tegström, Luleå.

O. Bergqvist

Kliché: Gots Ritbyrå & Kluckenstein, Gbg.

Den 24 september fyller biskopen över Luleå stift, teologie doktorn Olof Bergqvist sextio år.

Olof Bergqvist är född i Brunskogs församling av Värmlands län den 24 september 1862. Föräldrarna voro hemmansägaren därstädes Per Olsson och hans hustru Maria Olofsdotter. Sin första undervisning erhöll han i en på tre stationer flyttande, s. k. ambulera folksskola, där det naturligtvis icke var någon tanke på att medhinka mer än den föreskrivna minikursen. Men den unge bondpojken kunskapsörst väcktes därigenom och under konfirmationsläsningen stärktes ytterligare hans åtrå att studera. Självt har han om denna tid berättat, att då han hösten året efter sin konfirmation var sysselsatt med att plöja sin fars åkrar, oron kom över honom starkare än någonsin. "Dagarna i ända gick jag efter plojen och grubblade. När den sista fåran var ristad, slog jag mig lös och begav mig till Arvika köping för att om möjligt vinna några upplysningar om de tillfällen till studier, som där funnos". Trots faderns motstånd möt en sådan dårskap som den att slå sig på studier lyckades det honom dock genomdriva sin vilja och nästa vårtermin (1879) gjorde han sitt inträde i första klassen av Arvikas på den tiden treklassiga läroverk. Redan hösten 1880 kunde han övergå därifrån till det fullständiga läroverket i Karlstad, varest han redan vårterminen fyra år senare (1884) avlade mogenhetsexamen: trots den bristfälliga folkskola han haft till bottenskola hade han på 11 terminer kämpat sig fram till det mål, för vars uppnående av A-skoleelever skolkommissionen ifrågasatt 14. Samma år kom han som student till Uppsala, avlade därstädes på ytterligare tre terminer teologisk-filosofisk examen och slutligen trots varjehanda ekonomiska svårigheter år 1892 vid trettio års ålder teologie kandidatexamen. Samma år prästvigdes han i Karlstad, men fick omedelbart förordnande som vice pastor i Gellivare och kallades här genom församlingens val till kyrkoherde år 1896.

Gellivare pastorat hörde vid denna tid säkerligen till de egendomligaste och svårsköttaste i hela riket. Det var ett sammandrag kan man säga av hela Norrbottens län och en handlingskraftig församlingsherde ställdes här ansikte mot ansikte med snart sagt alla s. k. norrbottensfrågor. En stor del av invånarne bestod av finsktalande nybyggare och bönder i merendels fattiga skogsbyar. För samfärdsel med dem hade Bergqvist särskilda förutsättningar, därigenom att han redan som student i egenskap av stipendiat inhämtat färdighet i finska språkets talande. Till församlingen hörde vidare en del nomadlappar, vilka i äldre tider ägt en egen, av Gellivare apostel Pehr Högström på 1740-talet uppförd kyrka, det s. k. lappkapellet vid Vasaresjöns strand. För dessa lappars skull måste Bergqvist även lära sig lappska. Han gjorde för dem mera än så: han skaffade dem i förening med prof. K. B. Wiklund i Uppsala och prosten P. G. Calleberg i Arjeppluog jämväl en ny översättning på lulelappska av Nya testamentet efter 1883 års svenska normalupplaga, vilken översättning utkom 1903. Slutligen hade som bekant den gamla kyrkoplatsen Gellivare plötsligt förvandlats till ett modernt industrisambälle, där tack vare byråkratisk slentrian och bristande handlingskraft å myndigheternas sida en mängd missförhållanden innästlat sig. Den unge kyrkoherden från Värmland hade både vilja och förmåga att här gripa in i syfte av förbättrade bostadsförhållanden, lönnkrögeriets undertryckande samt höjande av sedlighet och folkupplysning. Det vart fröjd i lappbyn, då han kom dit på någon av sina vidsträckta husförhållanden, och då han talade till finnarne på deras modersmål, gick det dem så till hjärtat, att de på det för dem

karaktäristiska sättet häftigt utbrusto i jubel och tårar. Industriarbetarne vann han genom sin välvilja och rättframhet och han kallades ock till det ena förtroendeuppdraget efter det andra. Särskilt var han i tillfälle att i landstinget göra insatser till Lappmarkens fromma.

Det var under sådana förhållanden det nya norrländska biskopsstift, till vars upprättande 1903 års riksdag äntligen förmåtts giva sitt samtycke med vilkor af sammanslagning av Kalmar och Växiö, gick att för första gången upprätta biskopsförslag. Hade lekmännen haft inflytande på valet, hade Bergqvist säkerligen med stor majoritet satts på främsta förslagsrummet; nu fick han nöja sig med tredje, men nämndes icke dess mindre den 29 februari 1904 till Luleå stifts förste biskop.

Härmed ökades Bergqvists verksamhetsfält, men han var ingalunda den, som lät sig nedtrycka av arbetsbördan. I rent kyrkligt hänseende har han uträttat ofantligt mycket gott, särskilt genom sin förmåga att i fördragsamhet mötas med de talrika norrländska sekterna, av vilka endast de mest fanatiska bland väst-lästadianerna ställde sig avvissande mot honom. Men framför allt har han nedlagt ett oskattbart arbete på folkundervisningens höjande i dessa glest befolkade och svårt tillgängliga trakter. På olika sätt har det varit honom förunnat att bringa den norrbottenska skolsaken framåt. I Norrbottens läns landsting, vari han tidigt invaldes och där han redan 1904 utsågs till vice ordförande för att senare uppflyttas i ordförandestolen, har han haft tillfälle verka därför i dess folkskolekommitté och sedermera har han 1915 av k. m:t anlitats som sakkunnig för biträde vid utredning av frågan om förändrade bestämmelser rörande normalskolor för lappbarn. Framför allt är det dock som stiftschef och ordförande i Luleå domkapitel han varit i tillfälle att nitiskt och framgångsrikt främja såväl folkbildningsarbetet i det hela i dessa nordliga trakter som ock den fortgående försvenskningen.

För folkundervisningen har biskop Bergqvist även varit i tillfälle att verka inom riksdagen. Redan år 1902 var det nära, att han blivit invald i denna som representant för Kalix domsaga på liberalt program. Längre fram övergick han emellertid till höger och det var genom dess röster han år 1911 fick säte på Norrbottens senatorsbank. De första åren anlitades han här dels för varjehanda särskilda utskott, dels som suppleant i konstitutionsutskottet, men överflyttades 1914 till statsutskottet, vari han sedan 1915 är ordinarie ledamot. Både inom utskotten och i debatterna har Bergqvist nedlagt mycket arbete till främjande av de nordligaste landsdelarnes bästa, men därjämte som naturligt är uppträtt i de kyrkliga frågor, som kommit under riksdagens handläggning, och i dem hävdad konservativa åskådningar, medan han i övrigt nog kan hänföras till högerpartiets mera reformvänliga och i varje fall moderata element.

Även för de norrländska kommunikationsfrågornas lösning har han lagt i dagen ett icke ringa intresse. Såväl vid ordnandet av renbetesförhållandena som vid den nya undervisningsorganisationens genomförande, uppträdde han varmt till försvar för nomadlapparnes rätt. I kyrkomötet har han framför allt framträtt som den erfarne praktikern. I 1914 års stiftsstyrelsekommitté fungerade han som ordförande.

Tillsammans med statsgeologen Fr. Svenonius redigerade han det år 1906 utgivna praktverket "Lappland Natur- och folkskildringar", till vilket han lämnade värdefulla bidrag.

År 1893 ingick Bergqvist äktenskap med Johanna (Hanna) Aurora Norback, dotter av fabrikören J. G. Norback i Arvika och hans maka Aurora Rudberg.

Till bild å sid. 775.

Stockholm har nu äntligen i likhet med Köpenhamn fått ett teatermuseum, här liksom där inrymt i en före detta kunglig teater, här dock icke liksom i Köpenhamn belägen mitt i staden utan ett gott stycke utanför. Det är Drottningholms slotts gamla teater, vilkens restaurering pågått under detta och föregående år med resultat att den gamla minnesrika kungliga scenen nu står färdig till både det yttre och inre och även fått i de omkring själva teatersalongen belägna salarna uppställda en mängd föremål och samlingar, som dels utlämnats från de Kungliga teaterne, Nationalmuseum och Livrustkammaren och dels utgöres av den före detta hovteaterns egna minnen. Operan har utlånat en hel del av sina äldsta teaterminnen, kostymer från Jenny Linds och Kristina Nilssons dagar samt av ännu äldre datum, skissböcker, skisser till kostymer och porträtt. Nationalmuseum har utlämnat en mängd teaterhistoriska bilder ur sitt rika förråd och från Livrustkammaren har bekommit ett femtiotal teaterkostymer

3 September 1922 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTR• •MAGASIN•

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 49.
 I mörkbrun dubbeltonfärg. — En målerisk bild, motiv från Höje å vid Trolleberg, amatörfoto. av R. Mankell, Lund.

oförliknligt klangrik basröst, på samma gång kraftig och mjukt smekande, och han behärskar den med

från Gustaf III:s tid. För övrigt har museet redan fått mottaga en hel del privata depositioner, som dock skulle vara av värde att få utökade från flera håll.

*

Vid olika tillfällen under senaste tiden har ryktet vetat förmåla, att den världsberömda ryske f. d. hovsångaren Fedor Schaljapin ämnade gästa Skandinavien, och genom pressen gick ett meddelande om det svindlande gage, som fordrades för några konserter. Emellertid synes herr S. ha låtit tala med sig, ty det har slutligen lyckats Konserter- och Teaterbyrå i Stockholm att uppgöra med sångaren om en helt kort turné genom Skandinavien med konserter i Stockholm, Göteborg, Köpenhamn och Kristiania. Den första konserten som ägde rum i Stockholm den 28 aug. hade motsetts med ett oerhört intresse och blev också en verklig succés. Schaljapin, sedan Carusos död säkerligen en av världens ypperste sångare, har en oförliknligt klangrik basröst, på samma gång kraftig och mjukt smekande, och han behärskar den med den mest fulländade nyanseringsförmåga. Tyvärr lyckades det ej att ordna ett gästspel på Kungl. Teatern, ty störst som konstnär framstår Schaljapin på scenen, där hans dramatiska begåvning förenad med fulländad mimik, plastisk och maskeringskonst är fascinerande. Schaljapin debuterade för c:a 25 år sedan i Moskwa och blev kort därpå rysk hovsångare. Efter kejsarsardömet fall 1917 fann han dock lämpligast förneka sin rojalistiska upphöjelse och försvor sig till de revolutionäre näre.

Efter porträtt. FEDOR SCHALJAPIN, den store ryske sångaren, som f. n. konserterar i Sverige. Kliché: Gots, Gb.

Foto. Reimers, Gäfle.

GRUPPBILD AV DELTAGARE: Vi namnteckna fr. v. Pastor Kempff (Berlin), d:r Mireu (New York), ärkebiskop Söderblom (Uppsala), d:r Ramsay (London), domprosten Stave (Uppsala), professor Böhl (Holland) samt bakom lärare Hoas (Gammal-Svenskby).

Kliché: Aug. Sjöbergs Klicheanst., Öby

Stiftsmöte med ärkestiftet i Gävle inleddes högtidligen den 20 augusti med högmässa i Trefaldighetskyrkan. Bland de närvarande märktes deltagarna i de allmänkyrkliga mötena i Hälsingborg och Köpenhamn, d:r Ramsay från Skottland, professor Böhl från Holland, d:r Kempff från Tyskland och d:r Mireu från New York, vilka samtliga höllo korta anföranden om

enhetsrörelsen inom de evangeliska kyrkosamfundet, tolkade av ärkebiskop Söderblom. En gripande skildring av nöden i hela Svarta havsområdet och ej minst i Gammal-Svenskby hölls av läraren Christoffer Hoas från Gammal-Svenskby och föranledde ärkebiskopen till en varm vädjan om nya ekonomiska offer för att rädda våra nödlidande landsmän därnere.

MINNEN FRÅN GUSTAF III:S REVOLUTION.

I dessa dagar för 150 år sedan var Gustaf III syselsatt med att planlägga vilka belöningar som borde tilldelas dem, som hade bistått honom vid revolutionen i augusti 1772.

Dessa belöningar blevo av mycket skiftande art, från hertigtitlar till "en dukat eller mindre".

Prins Carl, sedermera Carl XIII, blev hertig av Södermanland, prins Fredrik hertig av Östergötland, och härmed var nu den furstliga titel återupplivad, som icke burits av någon svensk prins sedan Gustaf II Adolfs bror, hertig Carl Filip, avled 1622 i Narva. Flere av Gustafs medhjälpare adlades, och sålunda utgöra ännu ett antal svenska adelsnamn minnen från revolutionen 1772. Bland dessa märkas Adelsköld, Anckarsvärd, Almfelt, Gustafschöld, Mannerskantz och av Ugglas. I regeln blevo konungens medhjälpare inom officerskåren befordrade, medan underofficerare och manskap erhöilo penningbelöningar.

Utdelningen av dessa nådevedermålen tog en rätt grundlig tid, en del härav, ägde ej rum förr än på konungens födelsedag, den 24 januari 1773. Då tilldelades officerarna vid Stockholms borgerskaps kavalleri- och infanterikårer vissa utmärkelseecken. Dessutom erhöilo en del av dessa en särskild medalj. Den vackra, ovala medaljen har på åtsidan Gustaf III:s bröstbild, med ombundet hår och bä-

rande serafimerordens band över harnesket. Från sidan framställer "en bisvärm följande sin vise".

Konungen utdelade själv i Rådhusalen medaljen i guld åt 15 borgare, att bäras i Svärdsordens band, samt i silver åt 31, att bäras i vitt band. Dessutom utdelade konungen denna medalj i silver till likaledes bäras i vitt band, till de underofficerare av Livgardet, som följt honom under revolutionsdagen.

De senare erhöilo dessutom en årlig pension för livstiden av 300 daler kopparmynt.

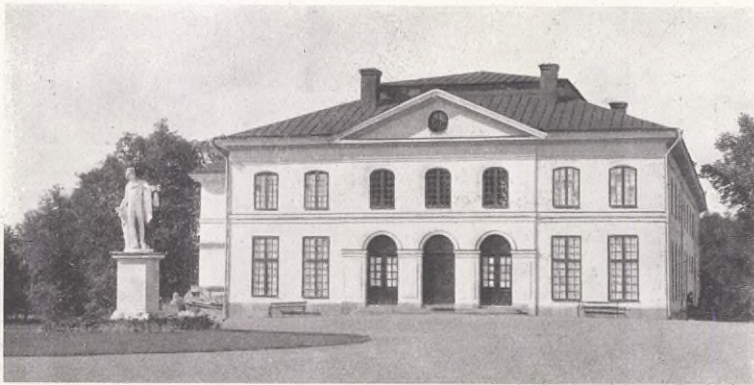
Även den senare medaljutdelningen ägde rum med en viss högtidlighet. Den del av underofficerskåren, som den 19 augusti 1772 "varit under gevärd", samlades enligt order på eftermiddagen av konungens födelsedag i Gustaf III:s rum på Slottet. Efter att ha hållit ett tal, utdelade han personligen medaljerna till var och en, "med nådig tillåtelse att kyssa Kungl. Maj:ts hand".

En annan utmärkelse var den s. k. revolutionsringen, med Gustaf III:s namnchiffer i briljanter å mörkblå emalj, samt i små diamanter "Den 21 Aug.", dagen för den nya regeringsformens antagande. Den har nyligen varit avbildad i pressen. Ett exemplar finnes i statens historiska museum. Några av dessa ringar befinna sig i de ursprungliga mottagarnas ättlingars ägo. Andra åter ha förekommit i handeln. Åtmin-

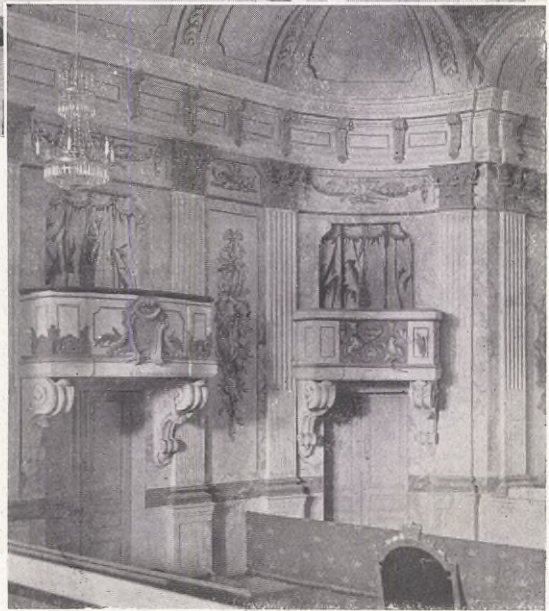
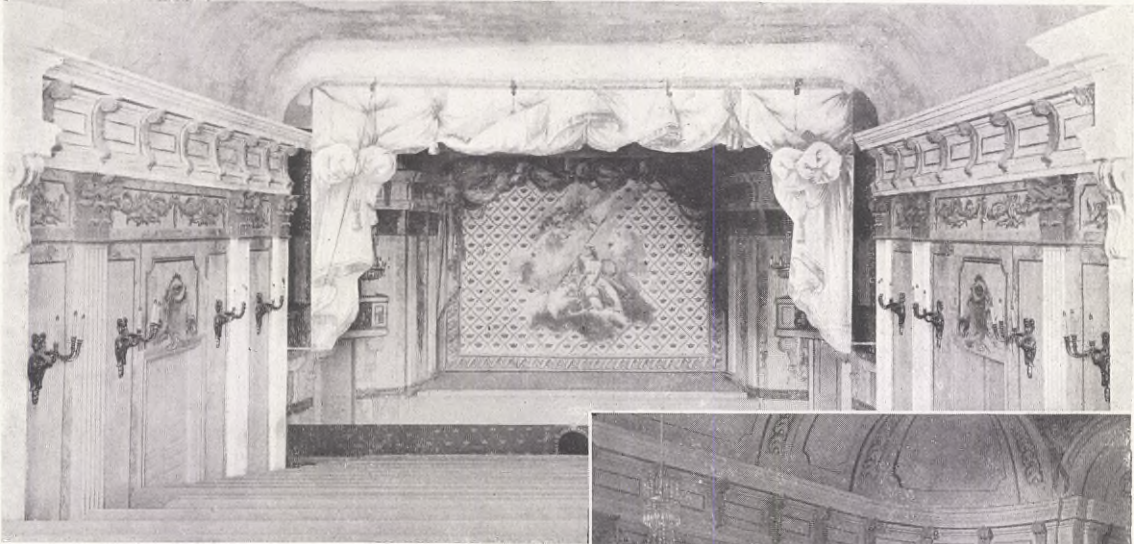
MEDALJ UTDELAD AV GUSTAF III TILL MINNE AV STATSÄLVNINGEN DEN 19 AUGUSTI 1772.

Kliché: Gols, Öby.

stone en har förändrats till brosch. Ett annat bestående minne av Gustaf III:s revolution är uppsättande av det truppförband, som nu bär namnet *Livgardet till häst*.

I februari 1770 hade, i Nyland i Finland, uppsatts en värvad kår "Lätta dragoner", som till chef erhöll den energiske Jakob Magnus Sprengtporten. Vid en generalmönstring, som hölls hösten 1771, visade sig denna kår bestå av "infödda finner och svenskar, allt muntert, infrejdade och synnerligen vackert folk". Även visade

DROTTNING-HOLMS SLOTTETS TEATER OMDANAD TILL TEATERMUSEUM.

Överst: Teatern i sitt nuvarande skick. Därunder: Salongen med den gamla ridån, samt nederst: Logerna. (Pressfotos.)

Text å sid. 773.
Kliché: Gots, Öbg.

Till vänster:

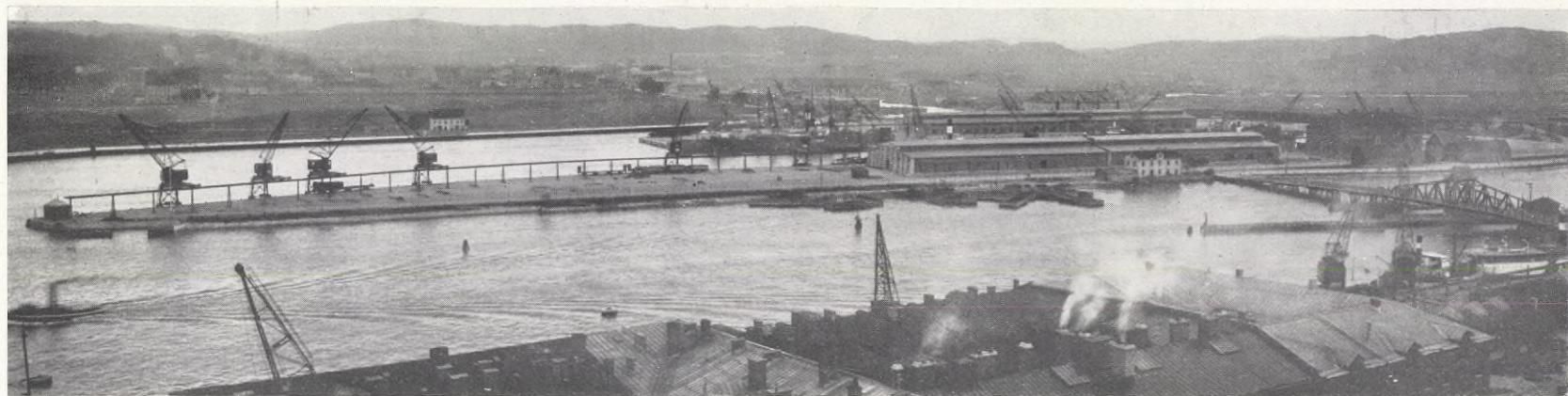
DEN AV GUSTAF III VID STATS-VÄLVNINGEN den 19 augusti 1772burna Drabantkårsuniformen. Tillhör major Oswald Kuylenstiernas artikel "Minnen från Gustaf III:s revolution".

Efter fotografier!
Kliché: Gots, Öbg.

det sig, att "hästarna alla voro goda samt beklädnaden och utredningen i bästa skick". Kåren var förlagd i Borgå och hade att ombesörja gränsvakningen längs Kymmene älv.

Av Gustaf III fick som bekant Sprengtporten i uppdrag att genomföra revolutionen i Finland. Tidigt på morgonen den 16 augusti landsteg han med sina dragoner vid Sveaborg, arresterade kommandanten i sängen och satte sig i besittning av fästningen. Sedan han vidtagit åtgärder för att möta ett möjligt anfall från rysk sida, inspejade sig Sprengtporten, med omkring 780 man, därav två oberidna kompanier (skvadroner) av Lätta dragonerna, för att segla över till Sverige. Hindrad av

Forts. å sid. 781.

GÖTEBORGS NYA FRIHAMN, CENTRALHAMNEN, inviges den 31 augusti. Hela den stora hamnantagningen kommer att draga i kostnader 21,475,000 kronor; det inhägnade området är 38,4 hektar, varav 18,6 land. Genom Hisingsbron står frihamnen i landförbindelse med staden. — Text å sid. 781. — Foto. Allard, Gbg — Klisché: Göes Bildbyrå & Klischéanstalt, Gbg

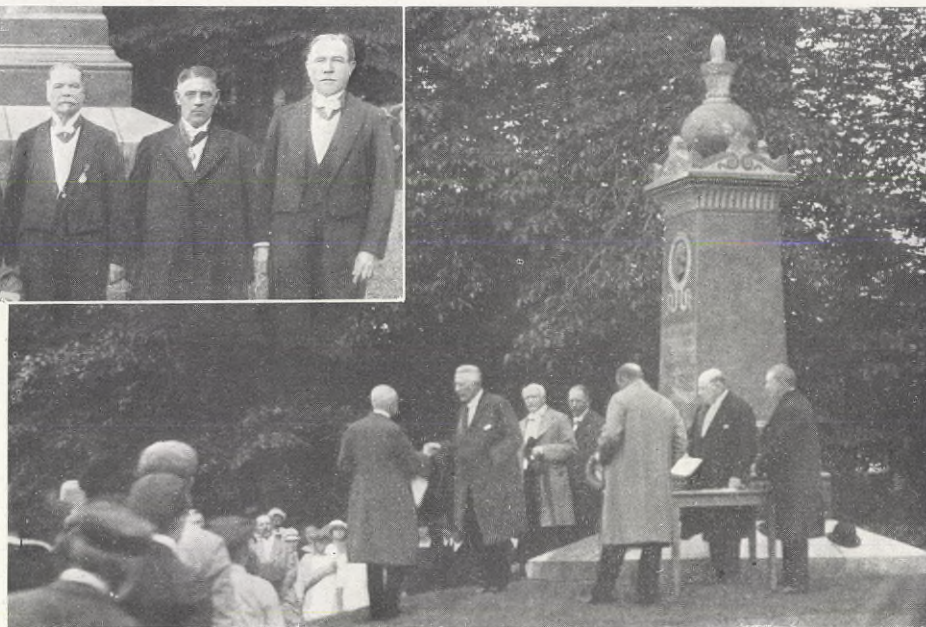
Fotos. Wallgren, Motala.

Klisché: Göes Bildbyrå & Klischéanstalt, Gbg

MOTALA VERKSTAD 100 AR.

MEDALJUTDELNING I SAMBAND MED MINNESHÖGTIDLIGHETEN. *Prins Eugen överlämnar Patriotiska sällskapets stora guldmedalj till 12 av personalen, varav 10 medaljörer återgivas i grupp bilden. Fr. v. Modellsnickareförmannen J. L. Hellström (51 tjänsteår), filareförmän K. V. Rehnberg (52), svarvareförmän H. L. Nylén (51), bokförare J. H. Forssblad (50), materialföreltare G. A. Johnson (49), ingenjör Aug. Lundgren (42), plåtslagareförmän K. V. Isakson (50), kassör O. Weibull (59), broverkmästare C. A. Löfgren (47), järnygskonstruktör A. G. Dahlqvist (48). Övriga medaljörer ej å bilden närvarande äro: Svarvareförmän A. F. Thorsson (46), härmakareförmän K. H. Roxberg (54).*

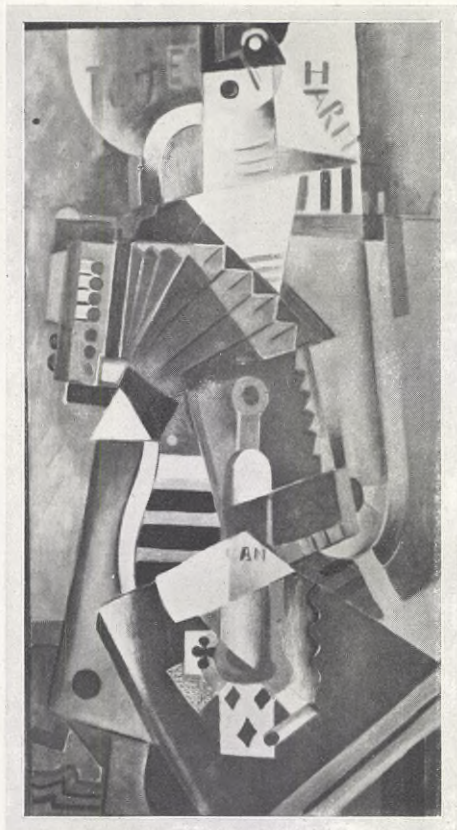
Text å sid. 781.

Hörfoto. Ländskog, Örebro. Kliché: Sjöberg, Gbg.
 100 ÅR DEN 28 AUGUSTI, Änkefru Kristina Olsson, Sundby, Almby s:n i Närke. Sedan 1834 änka efter lantbrukaren Nils Olsson, och bosatt hos sin son Johan Orrfält och dennes hustru, vilka ägna den bästa vård åt den gamla som är i besittning av goda själs- och kroppskrafter, medan syn och hörsel äro mycket försägade.

Gösta Adrian-Nilsson, den bekante svenske konstnären och författaren, har vid en nyligen å Der Sturm i Berlin öppnad utställning av sina samlade verk tillvunnit sig publikens intresse och uppmärksamhet. Man betecknar honom i Tyskland såsom en av ledarna för den moderna riktningen i Sverige. Särskilt har den här avbildade duken, "Harmonikaspelaren", väckt det allra största intresse.

Efter fotografi. Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.
 "JOUEUR D'ACCORDÉON", utställd på inäpendernternas exposition i Paris sistlidne februar i och å "Der Sturm" i Berlin sistl. augusti och från båda föremål för erkännande.

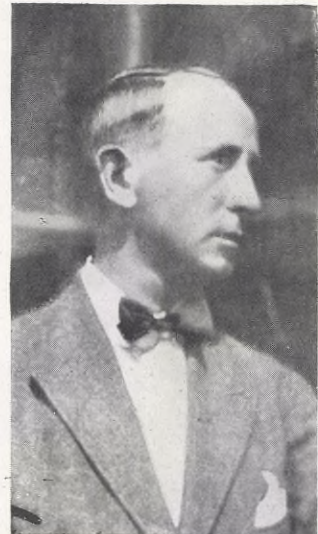
även i föreliggande nummer räknar med en pariserskildring av hans hand.

*
 En internationell telegrafisttävling har den 17—22 augusti ägt rum i Berlin. Inalles hade 347 tävlande infunnit sig från 16 olika länder, även från Sverige, som sânt tre representanter. Den utomordentligt intressanta snabbtävlingen omfattande alla de olika system som förekomma i praktiken, nämligen radio, Sounder, Baudot, Wheatstone, Morse och Hughes.

De flesta prisen hemfördes av tyskarna, som naturligtvis förekommo i majoritet, samt däreft av italienarna, 24 till antalet. Bland Nordens representanter hemförde danskarna en vacker seger i Wheatstone, där de erövrade gruppens samtliga pris.

ERÖVRAREN AV MÄSTERSKAPET I DEN INTERNATIONELLA TELEGRAFISTTÄVLINGEN I BERLIN, OSKAR SCHINDLER, WIEN. Se sidan 785. — Efter fotografi. — Kliché: Gals, Gbg

Efter porträtt. Kliché: Sjöberg, Gbg.
 GÖSTA ADRIAN-NILSSON, en av H. 8. D:s medarbetare inom dess novellistiska avdelning, uppmärksam vid utställningar i Paris och Berlin innevarande år.

Hovfoto. H. Winge, Norrköping

Klitché Sjöberg, Gbg.

HÄRTIGPARET OMGIVET AV DE SVENSKA OCH DANSKA KONUNGAFAMILJERNA Å FRIDHEM.

Främst t. v.: KONUNG GUSTAF OCH DROTTNING ALEXANDRINE, t. h. KONUNG CHRISTIAN OCH DROTTNING VICTORIA; i mitten PRINS CARL OCH PRINCESSAN INGEBORG MED BARN OCH BARNBARN.

Nederst:

DANSKA KONUNGAJAKTEN DANNEBROG MED DE SVENSKA OCH DANSKA ÖRLOGSFARTYGEN FRÅN FRIDHEMS TERRASS.

Text å sid. 785.

Foto. Wangsböe, Sundsv. II.

S. H. KVARNZELIUS.

Nyuträmnad landshövding i Kopparbergs län

F. 1864. Led. av Riksd. A. K 1900-18; av F. K. sdn 18, ordf. i statsutsk., ordf. i landstinget; riksgäldsfullm. sdn 17, förlikningsman. Se årg. X: 35.

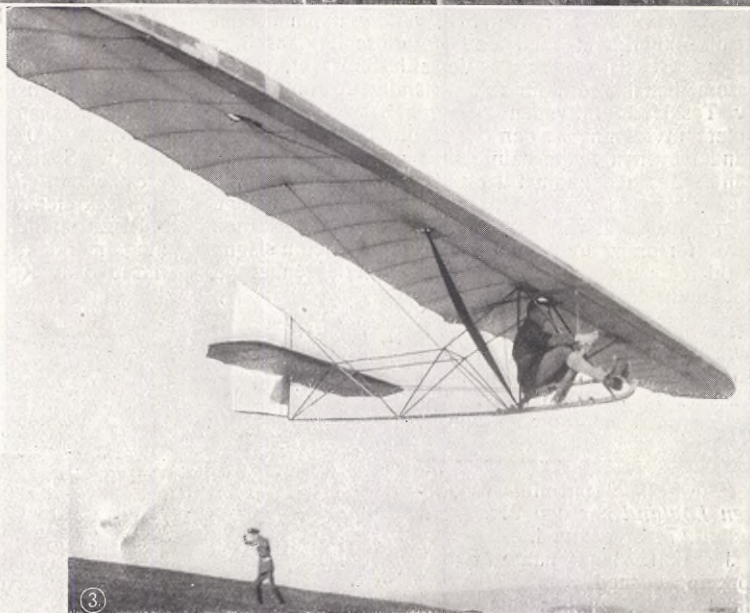

DE STORA FLYGTÄVLINGARNE Å MASKINER UTAN MOTOR VID RÖHN, NÄRA FRANKURT AM MAIN.

1. SEGRAREN HENTZEN, Tekniska Högskolan i Hannover, startar å sin 2 timmar och 10 sekunders segelflygning, vilket rekord några dagar senare slogs av honom själv med 3 timmars flygning på 250 m. höjd.
2. SEGRAREN HENTZEN (t. h.) och dittillsvarande rekordinnehavaren VON MARTENS (1 t. 5 m. 10 s.), båda vid Tekniska Högskolan i Hannover.
3. BARON VON FREYBERG i ett Harth-Messerschmitt-aeroplan utan motor.
4. SEIFFERT I DRESDENER FLUGVEREINS DUBBELDÄCKARE.

H. 8. D. återger härmed bilden av de båda tyska flygarna, ingenjörerna Hentzen och Martens som

Efter fotografier.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

under de av hela världen utomordentligt uppmärksammade tävlingsflygningarna vid Rhön, nära Frankfurt am Main, slagit flygväsendets hittills märkligaste flygrekord med aeroplan utan motor. Det gamla världsrekordet, som utgjorde 14 minuter, slogs först av Martens genom en flygning på 1 timme och 6 minuter. Följande dag slogs Martens rekord med stor överlägsenhet av Hentzen genom en flygfärd på 200 meters höjd och på 2 timmar och 10 sekunder. Knappast hade emellertid ryktet om denna enastående bragd, som utgjorde ett rekord i såväl längd-, tids- som höjdflygning, gått ut över världen förrän ett nytt telegram meddelade att Hentzen under en senare luftsegling uppnått ett ännu mera glänsande resultat nämligen en tretimmars flykt och 250 meters höjd. Härmed har världsrekordet i segelflygtävlingarna på ett glänsande sätt slagits av Tyskland. Till

Foto. Skarpmoen, Kristiania

NORDISKT JURISTMÖTE

jämförelse kan nämnas att vid samtidigt pågående franska tävlingar i Clermont-Ferrand bästa resultatet blivit något över 5 minuter.

Dessa i Tyskland under senare år flitigt företagna, och av aviatickretsar över hela världen uppmärksammade experiment med den motorlösa flygmaskinen utgöra ett slags svar på Versaillesfördraget, vilket, såsom bekant, förutom en fullständig demobilisering av Tysklands luftvapen även innebar ett förbud för vidare utvidgning av den tyska luftflottan genom bygandet av nya flygmaskiner med motorer. Tyskland hänvisades härigenom till ett djärvt experimenterande med motorlösa flygmaskiner — en uppgift som länge hägrat för såväl tyskar som fransmän, men dock med givet försprång för tyskarna, som genom de nu slagna världsrekorden även visat sin stora överlägsenhet vid uppgiftens lösande.

De nu vunna rekorden ha erövrats av två maskiner från Hannover, vilkas konstruktion under maskinens flykt närmast liknar en på sina utbredda vingar

F. d. norske statsministern *Jörgen Lövland* har den 21 augusti avlidit, 74 år gammal.

Jörgen Lövlands namn är nära förknippat med svensk historia i det att det var han som i egenkap av statsminister i Stockholm i Michelsens ministär under det kritiska året 1905 fick sig det svåra och vanskliga uppdraget anförtrott att förmedla de sista förhandlingarna mellan Sverige och Norge i unionsfrågan. Sedan statsrådsavdelningen efter den 7 juni lämnade Stockholm deltog han såsom Norges förste utrikesminister i underhandlingarna i Karlstad.

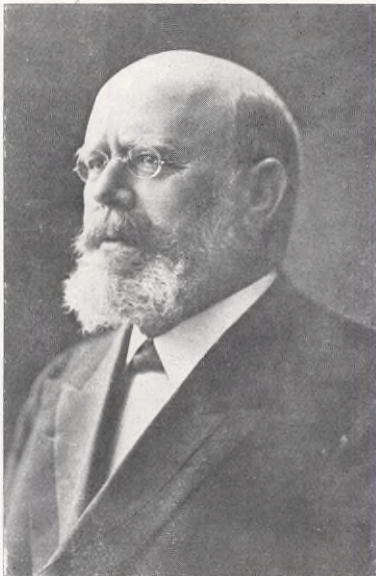
Tidigare hade Jörgen Lövland, som utgått från ett bondehem i Setisdalen, genomlöpt en mångskiftande bana på politikens, journalistikens och det parlamenta-

svävande jättefågel. Samtidigt som den nya luftfarkosten måhända öppnar oanade perspektiv för framtidens aeroplankonstruktioner utgör den ett triumferande bevis på att inga fördrag kunna hämma en stark och snillrik nations livslust och dädkraft.

*

Det *tolvte nordiska juristmötet*, som öppnades den 22 augusti i Kristiania universitets aula under ordförandeskap av professor Morgenstjerne, hade samlat cirka 600 mötesdeltagare från Nordens samtliga länder. Som vice ordförande fungerade för Sverige presidenten, friherre Marks von Würtemberg och som sekreterare för Sverige hovrättsassessor F. Lind.

Bland ämnena som upptagits till mötets överläggning märktes Förundersökning i brottmål, inlett av riksadvokat Kjerschow samt: Böra de nordiska länderna kodifiera sin privaträtt? Andra dagens förhandlingar bevisades av konung Haakon. Den svenska styrelsen omvaldes. Mötet avslutades den 24 aug. Nästa möte kommer att hållas i Häl-singfors 1925.

Efter porträtt.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

JÖRGEN LÖVLAND.
F. 1884. † 21 Augusti.

Förutvarande norsk statsminister och en av förgrundsfigurerna i de svensk-norska unionsstridigheterna.

riska livets områden, räknad under sin glanstid som en av de främsta representanterna för Norges nationalistiska vänster. Stortingsman under en följd av år och abetsminister under Steens andra ministär, innan han inträdde i Christian Michelsens ministär 1905, erhöi han 1907 uppdraget att bilda egen regering. Hans kabinett blev ej av lång varaktighet, och efter hans utnämning till ecklesiastikminister 1915 i Gunnar Knudsens regering kan hans politiska stjärna sägas hava varit i ständigt nedgående. Sina senaste år ägnade han åt sitt livs stora idé, målsaken, var dessutom en varmt intresserad anhängare av den interparlamentariska fredssaken samt styrande medlem av Stortingets Nobelkommitté.

I KRISTIANIA DEN 22-24 AUGUSTI.

Lithet Aug. Sjöbergs Kistrennat., Gbg.

MINNEN FRÅN GUSTAF III:s REVOLUTION. Forts. fr. sid. 775. motvind, anlände han först den 30 augusti till Sandhamn, under det att huvudstyrkan av expedition först ännu senare anlände till Dalarö.

Härifrån tågade den lilla styrkan mot Stockholm. Gustaf III red den till mötes en halv mil söder om Skanstull, och dubbade där inför truppen Sprengtporten till kommandör av svärdsorden, en grad som strax därefter förvandlades till "kommandör med stora korset". Även instiftandet av denna ordensgrad står sålunda i samband med statsvälvningen 1772.

Genom ett beslut, dagtecknat Ekolsund den 18 september 1772, blevo Sprengtportens ryttare införlivade med Livgardet. Det heter i ett protokoll av nämnda dag: "I anseende till det nit, tillgivenhet och goda uppförande, som det hitkomna manskap av finska Lätta Dragonerna ådagalagt vid den nu skeddä förbättringen av regeringssättet, är Kongl. Maj:ts nådiga vilja, det 100 man av samma corps måge härstädes förbli, att utgöra en escadron till häst, av Kongl. Maj:s liv- och hustrupper, med namn av "Lätta Dragonerna av Lif-Gardet". Styrkan förökades under de närmast följande åren. Namnet Livgardet till häst infördes dock först 1806.

Ett minne av helt annan art utgöres av den drabantkårsuniform, som Gustaf III bar revolutionsdagen och som ännu förvaras i Livrustkammaren. Den blåa rocken och den gula västen samt värjgehänget och kraghandskarna, visa tydligt nog på förebilden: Carl XII:s enkla ryttardräkt. Men att man levde i en helt annan tid, därom vittnar serafimerordens broderade kraschan och de röda klackarna på skorna. Till uniformen hörde också en svart trehornig hatt, med gul kokard, svarta satinbyxor och svarta strumpor. Värjan med förgylt messingsfäste förvaras likaledes i Livrustkammaren. Även dess form visar hur tiderna hade förändrats sedan 1718. Den 19 augusti 1772 behöfve den icke dragas. Att så ej kom att ske, berodde på den mans sällsynta egenskaper, som denna dag knöt den vita bindeln om sin arm. Han fäste sig mycket vid det rent yttre, och hela statsvälvningen har drag, som påminna om en teaterkupp, men det låg ett djupt allvar under det sällsamma skådespelet — en konung, som med hjälp av en vaktparad räddade sitt rike. Det var ingen överdrift, då han själv sade, att hans frihet och hans liv denna dag svävade i största fara. En mindre skicklig diplomat, och en

sämre aktör skulle ha förstört hela spelet, en mindre skarpsinnig och mera räddhågad spelare skulle ha förlorat partiet. Därför förnimmer man ännu inför detta minne en fläkt av det tacksamma glädjehjul, som strömmade den unge konungen till mötes, då han, klädd i denna dräkt, efter sin seger red genom vår stads gator.

Oswald Kuylenstierna.

Till bild å sid. 776.

Motala Verkstad, det av greve Baltzar von Platen i samband med byggandet av Göta kanal grundade industriföretaget, firade den 19 augusti under stora högtidligheter sitt 100-årsjubileum. Från en jämförelsevis blygsam början har Motala Verkstad under det förflutna seklet kämpat sig fram till allra främsta ledet av våra industriella företag. Jubileets glanspunkt utgjordes av en anslående minnehögtid vid von Platens grav, å vilken en utomordentligt vacker krans av murgröna och vita rosor med blå och gula band, varå lästes: "Till grundläggaren av Motala Verkstad från styrelsen för A.-B. Lindholmen — Motala", nedlades av envoyén Lagercrantz.

I samband med jubileet ägde en medaljutdelning rum, varvid Patriotiska sällskapets stora guldmedalj av prins Eugen utdelades till 12 av Motala Verkstads utjånare. Till konungen avsändes hyllningstelegram.

Till bild å sid. 776.

Göteborgs frihamn, den imponerande skapelse, som efter ett decenniernas stora ekonomiska uppföringar och arbete äntligen nått sin fullbordan, invigdes högtidligen den 31 augusti för att redan den 1 september öppnas för trafik.

Inrättandet av en frihamn i Sveriges första sjöfartsstad har länge varit ett brinnande önskemål, och man erinrar särskilt den livslånga och oförtrotta kamp, avlidne grosshandlanden J. A. Hertz förde för dess förverkligande. Frågan skred småningom därhän att Göteborg 1896 för ändamålet beslöt upplåta såväl Tingstadsvassen som stora områden mellan 1:sta Långgatan och älven, och 1903 utlystes pristävlan om frihamnsbygget. Först 1912, sedan förslag i olika pristävlingar antagits och förkastats, stannade man slutligen för det kompromissförslag mellan olika riktningar, varefter det stora central- eller frihamnsbygget fullbordats. Den storartade anläggningen, som utgör ett stort led i Göteborgs sjöfartsutvecklings historia, beräknas till en totalkostnad av cirka 21½ miljon kronor.

Efter fotografen. Kliché: Sjöberg, Öbg.
SKADESTÅNDSKOMMISSIONENS DELEGERADE SIR JOHN BRADBURY t. v. (för England) OCH M. MAUCLÈRE (för Frankrike) I BERLIN för att konferera med rikskanslären.

Efter fotografen. Kliché: Sjöberg, Öbg.
ÖSTERRIKISKA STATSMÄN PÅ RUNDRESA för att erinra tullunion med Italien, ekonomisk förening med Tjeckoslovakien och anslutning till Tyskland i Berlin. F. v. Finansministern Segur, förbundskanslern dr Seipel och sändebudet i Berlin dr Riedel.

Efter fotografen. Kliché: Sjöberg, Öbg.
KONUNGAPARET AV SERBIEN I MARIENBAD. Överst. Drottning Maria på morgonpromenad, därunder konung Alexander med sin gemål. Vid den berömda kurorten vistas ett flertal av lilla ententens statsmän och ivriga förhandlingar pågå mellan dem, bl. a. rörande Österrike.

Sedan skadestandsfrågan efter Londonkonferensens misslyckande hänskjutits till skadestandskommissionens avgörande hava två av dess delegerade engelsmannen sir John Bradbury och fransmannen

M. Maclère besökt Berlin för att genom förhandlingar med tyska regeringen söka utröna Tysklands
Forts. å sid. 785.

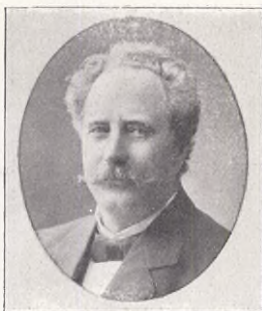
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. W. WENNERMARK.
Rådman — Åskersund.
90 år 19 aug.

C. L. F. WETTERGREN.
Med. Dr. F. d. Förste stadsläk
Arboga. — 80 år 30 aug.*

R. BÄCKLIN.
Prakt. Läkare. — Gävle.
70 år 2 sept.*

H. WETTERDAL.
Överläkare. — Stockholm.
65 år 1 sep.*

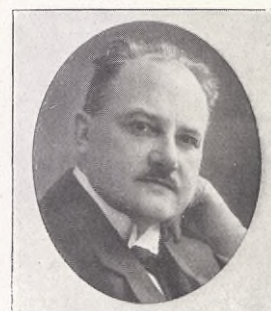
C. J. M. WAHLÉN.
F. d. Rektor. — Sala.
80 år 26 aug.*

J. E. LEHMAN.
Professor — Lund.
60 år 19 aug.*

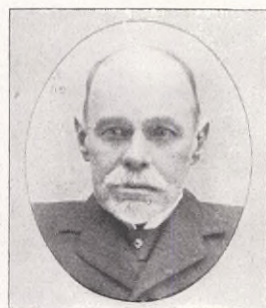
S. O. H. RYDBECK.
Professor. — Lund.
50 år 25 aug.*

W. E. WERNSTEDT.
Professor. — Stockholm.
50 år 29 aug.*

S. C. BRING.
V. Häradshöv. F. d. Rådman.
Uppsala. — 80 år 20 aug.*

F. G. EKMAN.
Fil. Dr. Ingeniör. — Göteborg.
70 år 29 aug.*

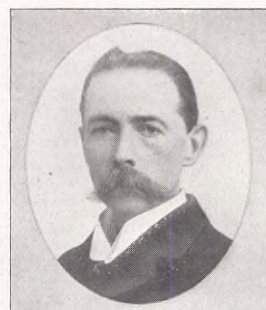
A. NILSSON.
Fil. Dr. Museintendent. — Gö
teborg. — 50 år 11 aug.*

V. HYDEN.
Häradshövding - Kristianstad.
50 år 29 aug.*

E. A. LINDBLAD.
Domänintendent. — Gnesta.
65 år 28 aug.*

E. G. E. LEIJONHUFVUD.
Friherre. Forskningsresande. —
Nissafors. — 60 år 4 sept.*

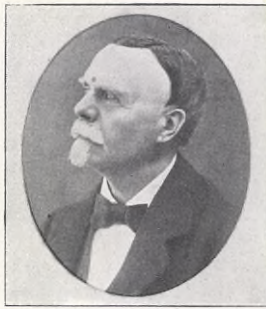
O. M. FRANCKE.
Överste. — Stockholm.
50 år 27 aug.*

O. M. F. RAMEL.
Friherre. Överstelöjtn. — Häl
singborg. — 50 år 18 aug.*
Klädh. Aug. Sjöbergs Livhånsa, Göteborg

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. PIHL.
Ingeniör. Bankdir. — Trollhättan. — 80 år 6 sept.*

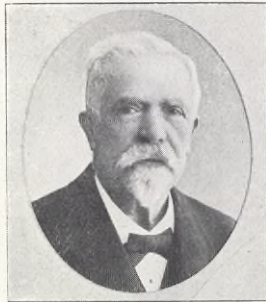
E. GRANSTRÖM.
Disponent. — Bergvik. 65 år 28 aug.*

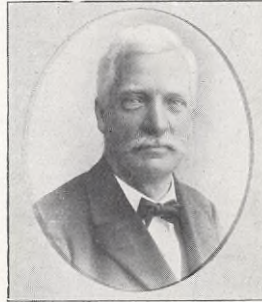
C. L. H. STRÖMBERG.
Konsul. — Göteborg. 60 år 16 aug.*

N. G. M. LAGERFELT.
Friherre. Direktör. — Ståhm. 60 år 18 aug.*

J. E. LUNDGREN †.
F. d. Stadskamrerare. — Norrköping. — F. 1846. † 16 aug.*

C. J. HELLSTEN †.
Direktör. — Karlskrona. F. 1853. † 15 aug.*

A. WENNBORG †.
Grosshandlande. — Stockholm. F. 1858. † 14 aug.*

H. J. DAHLANDER Y FRANÇES †.
Generalkonsul. — Madrid. — F. 1868. † 14 aug.*
Älskte: Aug. Sjöbergs Klubbant, Göteborg

CARL WETTERGREN. Stud. 62, med. lic. 70, med. dr. 73. Andre stads-läk. i Arboga 70, förste stadsläk. där 74—12. Intend. v. Ramlösa brunn 77, v. Porla brunn 81—84. Stadsfullm. 88—12, ordf. i hälsövnad 1900—12, insp. v. allm. lärov. 01—02.

ROBERT BÄCKLIN. Stud. 73, med. lic. 92, prakt. läkare i Gävle sdn 92, fäng-läk. där sdn 96.
HENRIK WETTERDAL. Stud. 76, med. lic. 87, med. dr. 94, distr-läk. i Stockh. 89—04, överläk. v. med. avd. o. dir. f. Sabbatsbergs sjukh. i Stockh. sdn 04. Led. av dir. ö. Allm. änke- o. pup-kassan sdn 08. Med. förf.

CARL WAHLÉN. Stud. 62, fil. dr. 72; provår 71—72, ex. lär. v. Stockh. gymn. 72—74, v. lär. i Mariefred 75—77, rekt. i Lindesberg 78, v. Sala lägre allm. lärov. 85, rekt. v. Stat. samskola där 07—08. Stadsfullm. 87, dess ordf. 90—13; led. av kyrko- o. skolråd under 30 år, ordf. i skolrådet fr. 06. Landstingsman under 3 år.

EDVARD LEHMAN. F. i Köpenhamn, stud. v. K. hamns univ. 80, teol. kand. 86, fil. dr. 96, doc. i religionshist. där 1900, prof. i teol. v. Berlins univ. 10—13; prof. i teol. encyklop. o. promotorer v. Lunds univ. sdn 13. Teol. hed.-dr. i Leiden 10, i Lund 18. Led. av Vet. o. vitt.-samlh. i Göteborg. Utg. ett flertal skr. i religionshist. m. m.

OTTO RYDBECK. Stud. 90, fil. lic. 03, fil. dr. 05. E. o. aman. v. Lunds univ. hist. museum samt mynt- o. medaljfab. 01, förestånd. där 04, doc. i nord. konstarkologi 09, professor i förhistorisk o. medeltidsarkeologi v. nämnda univ. sdn 19. Konsthist. o. arkeolog. förf.

WILHELM WERNSTEDT. F. 72, stud. 90, med. lic. 01, med. dr. 06. Aman. v. Allm. barnh. i Stockh. 02—03, underläk. där 03—10, marinläk. v. 2 gr. 03, i Flott. res. 06, marinläk. i Flott. res. 12. Badläk. v. Furusunds havsbadanst. 07, prakt. läk. i Stockh. s. å, aman. v. Kronpr. Lovisas vårdanst. 10—11. Docent i pediatrik v. Karol. Inst. 13, v. Lunds univ. 14; överläk. v. F. ensb. vårdanst. i Malmö 13; prof. i pediatrik v. Karol. Inst. sdn 21.

SVEN BRING. Stud. 59, jur. utr. kand. 68, v. hvd. 70, länsnot. i Uppsala 75—87, sekr. o. kamrer h. landstinget 75—85, civilrådmän 84—10, sekr. o. omb.-man v. Upps.-Gävle järnv. 75—79.

GUSTAF EKMAN. Efter avslutade studier v. Chalm. Slöjdskolan, Fresenius labor. i Wien samt v. Uppsala univ., aman. v. labor. f. allm. o. analyt. kemi därst. 77—78; verkst. direktör i A.-B. D. Carnegie & Co i Göteborg 99, efter detta boldags ombildning 08 dir. i Sv. sockerfabr. a.-b., stadsfullm. 99—10, styr. ordf. i Arnäs a.-b., A.-B. Kväveindustri, Munkebergs Tegelbruks a.-b., styr.-led. i Svenska Sockerfabriks a.-b., A.-B. Svenska Kullagerfabriken, Skandinaviska Kredit a.-b., samt styr.-suppl. i Sjöför-säkr. a.-b. Gauthiod. Styr. ordf. i Kustsanatoriet å Styrsö, Prakt. Hus-hälskolan; v. ordf. i Gbg's Småbarnsskola. V. ordf. i Geogr. Föreningen, kassaforvalt. i styr. f. Göteborgs Högskola o. i Göteborgs K. Vet. o. Vitt.-Samh. Styr.-led. i Mell. o. Norra Sveriges Ångpanneförening; hedersledamot G. K. S. S. o. S. S. Ålous o. av Gbg's Kontoristförening. Vida känd är Eis insats i havsforskingen, åt vilken han ägnat icke endast mecenatintresse, men även ett betydande personligt arbete, och vilken insats vann Göteborgs högskolas erkännande i o. m. kallelse till fil. hedersdoktor vid Högskolan 07. — Sdn 02 led. av Svenska Hydrogr. Biolog. undersökningen, styr.-led. i Bohusläns Havsfiskeförening. Ingenjörsvetenskapsakad. preses sdn 19. Hellsid.-portr. och biograf. i årg. VIII:43.

AXEL NILSSON. Stud. 91, fil. kand. 1900, fil. hed. dr. v. Göteborg. högsk. 16. Aman. v. Nord. mus. 02, lär. v. Tekn. högsk. 05—14; intend. där 02, sedan 14 intend. v. Röhsska konstslöjdmuseet i Göteborg, vilket till stor del under N:s ledning fått sina betydande o. utomordentligt värdefulla

samlingar ordnade o. detta på ett sätt som vunnit allmänt fackmannakerkännande. Led. av fornminnesvårdskomm. 13.

VIKTOR HYDÉN. Stud. 91, jur. utr. kand. 98, e. o. not. i Göta hovr. 99, ft. domhav. under åren 01—13, e. o. assess. i samma hovr. 12, häradshövdt. i Ö. Göinge doms. sdn 17. V. krigsdomare v. Vendes art.-reg., N. Skån. inf.-reg. o. Skån. trängkåren 19, krigsdomare v. samma 22. Ordf. i Kristianstads tjänstemannafören. sdn 20.

ERNST LINDBLAD. Stud. 76, arr. egend. Frankhyttan i Sörml. 79—89, äg. egend. Närlunda sdn sistn. är, senare Fönjbol m. fl. samt bebor egend. Björkkullen, allt i Söderm. län. Domänintend. i nämnda län sdn 02. Komm.-ordf. under 30 år, ordf. i vägstyr. sdn 99. Led. av Riksd. A. K. 97—08, av F. K. 08—19. På sin tid led. av arb. försäkr.-utsk., försvarsutsk. 01, bevilln.-utsk. särsk. utsk. 05, unionsutsk. 05, rösträttsutsk. 07, jordbr.-utsk. Led. av värnpliktskattekomm. 02—03, försvarskomm. 07.

ERIK LEIJONHUFVUD. Stud. 81, akad. stud. i Upps. samt lantbr.-stud. i Skottl., därefter anst. å hand.-kont. i London. Besödde Nissafors o. dess disp. 92—99 då han avflytt. t. Engl. Inneh. fideikommissägend. Nissafors bruk o. Källered i Smål. samt Fåleberg i Västergöt. Har förutom t. de flesta europ. stater berest Afrika, Söderhavet, Sydamerika, Nordamerika o. Västindien; har särsk. egnat sig åt studier i zoologi, botanik o. de giftiga ormarne samt skrivit ett flertal artiklar i dessa ämnen o. har under arbete ett stort verk på engelska ang. ormarne. Hemfört o. anskaffat ett stort antal värdefulla djur t. vårt Naturhist. museum. Erhöll 15 K. Vetensk.-akad. Wahlbergsmed. Led. av K. Geograf. o. zoolog. sällskapet i London.

OTTO FRANCKE. Ujltjn. v. Vendes art.-reg. 93, kapt. v. Gen.-staben 05, överstelöjtnant där 17, avd.-chef v. Gen.-stabens utrikesavd. 15—20; överste på res.-stat v. 4 arméfördeln. 20.

OTTO RAMEL. Ujltjn v. Skån. husarreg. 96, adj. h. Insp. f. kavall. prins Carl 05—08, adj. h. Konungen sdn 15; majj. i an 18, v. Norrl. drag-reg. 18, övljtn. o. bat.-chef v. Skån. husarreg. sdn 21.

JOHAN PIHL. Utg. fr. Tekn. elem.-skolan i Borås 66, anst. h. Nydqvist & Holm i Trollhättan ss. ing. o. chef f. konstr.-kont. 66—07. Led. av komm.-nd. 89—15, v. ordf. i dräner. o. vattenledn.-komm. 06—10, ordf. i komm. f. bygg. av stadhus i Trollh. 12—15. Led. av stadsfullm. 15—17. Styr.-led. i Trollh. sparb. sedan 82, i brännvinsbol. sdn 89, v. ordf. o. verkst. dir. 97—18; verkst. dir. o. v. ordf. i Ensk. banken i Vänersb.-avd. kontor sedan 07.

EWALD GRANSTRÖM. Efter avslut. elem.-skolstudier anst. v. Nordmalings ångsågs a.-b. såg i Rundvik o. bokh. v. Olofsfors bruk. Bokh. h. Bergvik Ala nya a.-b. 77, förestånd. f. dess sulfittfab. 79, förvalt. v. Ala sågverk 89, sdn 1900 disp. o. styr.-led. Led. av styr. f. Nord. metall a.-b. 1900—09, ordf. i styr. f. Söderhamns mek. verkst. 10—17, ordf. i styr. f. Ljusne älvs, Woxne älvs m. fl. flott.-fören. sdn 12. Ordf. i komm.-nd 84—1900, i komm.-st., resp. komm.-fullm. sdn 84, i styr. f. skyddshemmet i Gulgruva sdn 21. V. ordf. i dir. f. Mohameds sanatorium. Ordf. i styr. f. Söderhamns segelsällsk. sdn 98.

HUGO STRÖMBERG. Sdn 90 inneh. av firma i eget namn i Göteborg. Led. av styrn. f. Slottsskogsparken, Fören. f. Göteborg. försvar, Riksfören. f. Svenskhetens bevarande, Lingförbund. En av stift. av o. styr.-led. i Göteborg. agentören. Konsul f. republ. El Salvador sdn 15. S. har allt sedan ungdomen med stort intresse personligen deltagit i den ursprungliga svenska idrotten, gymnastik, simning o. jämbördig idrott. och var på sin tid med om flera av de stora svenska gymnastikfäderna t. London o. Paris, liksom han kraftigt deltagit i den administrativa idrottsverksamheten. — Däremot har han som gammal "friluftsmotionär" aldrig haft

INTERNATIONELL TELEGRAFISTTÄVLAN Öppnad i Riksdags-huset den 18 augusti.

Därunder en grupp av vinnande. — Porträtt av erövarn av mästernskapet, Oskar Schindler, Wien, samt text å sid. 777.

Efter fotografier.
Klubb: Sjöberg, Gbg.

var danska konungajakten Dannebrog och kryssaren Heimdall samt de svenska örlogsfartygen pansarbåten Dristigheten och jagaren Wrangel,

sinne för det idrottsliga tävlingslivet. — Såsom gymnast o. simmare är S. känd och synnerligen populär inom stad o. land.

MILS LÄGERFELT. Ulex. fr. Tekn. högsk. fackskola f. bergsvetenskap 86, kemist v. Bångbro bruk s. å., v. Sjärrfors 87, bitr. ing. v. Degerfors bruk 88, brandinsp. f. försäkr.-bol. Skandia 93, dir. f. Nye Danske Brandförsäkr. Selsk. svenska avd. sdn ett tiotal år.

JOHAN LUNDGREN †. Stud. 66, stadskamer i Norrköp. 75—13. Styr.-led. i No-rköp. folkbank, a.-b. Svea Chokladfabr.

CARL JOHAN HELLSTEN †. Ägnade sig fr. unga år åt guldsmedsyrket, prakt. i Stockh. o. tilldel. 75 resestip. t. Ryssl. där han stannade t. 81; prakt. ånyo i Stockh. o. för därefter t. Australien där han under en följd av år inneh. guldsmedsaffär. Inköpte i Karlskrona en äldre affär i branschen 98, vilken han senare överlätit på andra händer. På sin tid stadsfullm., verkst. dir. i bostads a.-b. och i ångstips a.-b., v. ordf. i styr. f. belysn.-verk o. spårvägar, v. ordf. i slakthusstyr., styr.-led. i fabr. o. hantv.-fören., verkst. dir. i Vermdöparkens styr. Inköpte 97 Hästön som under H:s skickliga o. kraftiga ledning omvandlats t. ett framåt-gående villasamhälle.

AUGUST WENNERBERG †. Övertog v. faderns död 91 det av denne dittills innehavda disponentskapet i Wennberg & Ramstedts ångvarvs a.-b. Led. av skiljenämnden f. spanmalshand., v. ordf. i styr. f. Sv. Jästfabr., led. av styr. f. Stockh. stads brandstodsbolag; led. av direktionerna f. Grewesmøllska samskolan, norra frivill. arbetshuset, Pauliska donationstonden, Fagerbergska pens.-lnr., Sällsk. de nödlid. vänner, gubbhuset. Skattmäst. i sammanslutn. "1858 års män".

HARALDO DAHLANDER Y FRANCÉS †. F. i Valentia — där han även avled under besök i föräldrahemmet — etabl. han egen affär i Madrid, vilken under hand fick en betydande omfattning. Visade städse stort tillmötesgående mot sina svenska landsmän både inom och utom affärs-kretsen. Svensk konsul i Madrid 08, generalkonsuls n. h. o. v. 16.

Till bilder å sid. 778.

Den *furstliga silverbröllopsfesten å Fridhem*, Getå, då prins Carl och prinsessan Ingeborg i kretsen av svenska och danska konungafamiljerna jämte övriga förnämliga inbjudna firade 25-årsdagen av ett sållsynt lyckligt, ljusst och harmoniskt äktenskap, blev såsom man på grund av det höga silverbrudparets utomordentligt stora popularitet kunnat vänta, en av dessa lysande och oförglömliga dagar, då ett folk spontant ger tillkänna hur högt någon av dess utvalda är älskad och uppbejd. Runt den väna Östergyllensbygden syntes åreportar resa sig och flaggor vaja under en denna dag strålände himmel. På aftonen erbjöd Bråviken en praktfull och lysande anblick. Det

som fästligt illuminerade lågo förankrade därute, medan en av Norrköpings segelsällskap anordnad regatta av illuminerade och smyckade båtar gjorde sin defilé.

På middagen gävo konungen och drottningen av Danmark lunch ombord å Dannebrog, varvid konung Christian uttalade sin glädje över att här få se den svenska konungafamiljen å dansk botten samt, under dånande salut från de svenska och danska örlogsmännen, utbragte silverbrudparets skål. Senare följde middag å silverbrudparets residens. Härvid utbragtes brudparets skål av konungen, varjämte prins Carl höll tal för sin silverbrud. — Hela dagen vittnade rörelsen av folkmassor, salut, fyrverkeri och övriga fästligheter om den tillslutning och festivitas som utmärkte denna tillrågelse inom vårt konungahus.

SKADESTÄNDSFRÅGAN. Forts. fr. sid. 782.

betalningsmöjligheter. Det är bekant att särskilt från sir John Bradburys sida därvid energiska försök gjorts att uppnå det resultat, som de delegerade vid sin avresa medförde till Paris i form av ett nytt förslag från Tyskland, som anses disutabelt.

Samtligt har Österrikes förbundskanslar dr Seipel med finansministern Segur, företagit en uppmärksam "informationsresa" till grannstaterna, i vilken man spårar ett sista förtvivlat försök från det i den mest katastrofala misär nedsjunkna riket att i pågående stabilisering av Centraleuropa vinna en avslutning som kan rädda landet ur dess nuvarande hopplösa isolering. Under tiden ha Tjeckoslovakiens och Jugoslaviens ministerpresidenter Benes och Pachitch mötts i *Marienbad* för att med ett fast förbund ersätta det provisoriska tvååriga fördrag som ingicks i augusti 1920 under namn av lilla ententen.

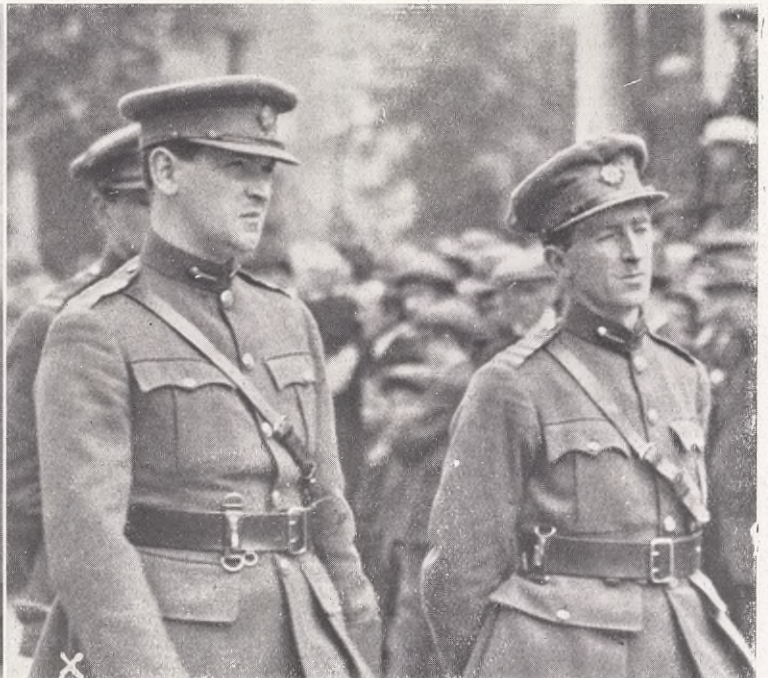
FÄLTMARSKALKEN VON HINDENBURG PÅ BESÖK I MÜNCHEN där han blev föremål för utomordentlig hyllning. Ankomsten ägde rum den 20 augusti och följande dag bevisade han riksvärnst upprensas parad. I övert: Fältmarskalken von Hindenburg (1) och general von Ludendorff (2) passera hederskompaniet; därbredvid: Krigsföreningarna uppställda framför Armémuseum. Efter fotografier. Klische: Götz, Öbo.

Högste befälhavaren för de irländska fristatsstrupperna, general *Michael Collins*, som i föreg. nr av H. 8. D. syntes deltaga i den sista hedersbevisningen vid Arthur Griffiths grav, är nu själv borta, fallen offer för ett fegt lönmördarattentat från rebelernas sida. Härmed har det irländska fristatspartiet på kort tid berövats sina båda fränsta ledare och djup nationalsorg råder på den gröna ön. Medan valet efter Griffith ännu står öppet till Dail Eireanns sammanträde den 9 sept. har

till högste befälhavare efter Collins utsetts general *Mulcahy* (synlig vid Collins sida å nedanstående bild).

MICHAEL COLLINS, Irlands främsta man och stöd, mördad av irländska upprorsmän. T. v. Såväl civil och såsom general (X) och högste befälhavare över de reguljära trupperna. Denna bild togs vid parlamentspresidenten Griffiths begravning och återgavs i nr 48, mannen vid Collins sida är GENERAL MULCAHY som nu efterträtt honom såsom överbefälhavare. Efter fotografier. Klische: Götz, Öbo.